

[Miljøministeren]

planen, så jeg synes, det naturligvis er et næste skridt, vi skal tage.

Hr. Jes Lunde og andre spurgte til den samlede plan. Jeg vil sige, at denne afgift jo ikke er afhængig af den samlede plan. Det er en miljøafgift i sig selv for at fremme genanvendelsen; det er det, vi taler om her. Samtidig var det også en bunden opgave i forbindelse med, at vi lettede mælketiøren. Jeg mener og har hele tiden sagt, at man ved at omlægge til flere miljøafgifter skal lette nogle af de andre afgifter eller skatter.

I oktober måned har Niels Chr. Knudsen-udvalget på otte sider inddraget dette. Jeg har følt, at det var rigtigst at inddrage Niels Chr. Knudsen-udvalgets betænkning i det arbejde med miljøafgifterne, som jeg har lovet Folketinget. Derfor er vi nu i gang med at kombinere Niels Chr. Knudsen-udvalgets forslag med de forslag, som skal udarbejdes af regeringen. Samtidig kommer her i Folketinget Personskatteudvalgets betænkning, og jeg synes, det skal ses samlet, og at Niels Chr. Knudsen-udvalgets betænkning bør indgå i billedet.

Jeg kan love hr. Jes Lunde, at det, der står i beslutningsforslaget, er ikke blevet glemt og vil heller ikke blive glemt; det skal nok komme. Det er simpelt hen den vej, vi skal gå, det er vi alle enige om, men jeg synes, vi skal gøre det på en ordentlig gennemarbejdet måde. Når der kommer så stort og væsentligt et bidrag som Niels Chr. Knudsen-udvalgets, har det krav på at blive taget med ind i ministeriets overvejelser.

Hr. Aage Brusgaard var jo imod en hel del af tingene og også for nogle af dem. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi ikke øger skatte- og afgiftstrykket. Vi sletter jo som nævnt mælketiøren. Vi siger også, at det provenu, der er tilovers, skal indgå præcis i de omlægninger, som hr. Jes Lunde og hr. Ole M. Nielsen efterlyste. Men vi kunne ikke vente på den samlede beslutning her i Folketinget om det hele, så ville vi aldrig få sat genanvendelsesplanen i gang her i efteråret og få betalt tiøren. Men det samlede tryk kommer ikke til at stige.

Fru Lone Dybkjær rejste selvfølgelig med fuld ret det problem, at meningen jo er, at man skal kunne slippe for at betale afgiften, og at den helst ikke skal indbringe en krone, fordi alt bliver genanvendt. Det er jo sådan, at forbrugeren umiddelbart ikke rigtig kan fravælge,

fordi kommunen så bare pålægger den højere affaldsavgift. Det vil sige, at det afhænger lidt af kommunerne. Der er forsøg i kommunerne med en vægtafhængig afgift, således at husstandene kommer til at betale efter det, de afleverer til kommunen. Jeg skal personligt besøge et af disse projekter i overmorgen i Sønderjylland; der er også kommet et på Fyn, og der er kommet et på Vestsjælland.

Der er mange forskellige måder, hvorpå kommunerne kan gøre det, så borgerne virkelig kan få glæde af, at de afleverer mindre affald. Vi så det i Zürich, og jeg er fuldstændig åben for, at vi gør netop dagrenovationen mere vægtafhængig, så der differentieres efter, hvad familierne har sat ud. Det fremmer også hjemmekomposteringen. Så kommunerne kan altså åbne for, at borgerne får glæde af ikke at aflevere ting til affald.

Så ved jeg ikke rigtig, hvad fru Lone Dybkjær mente med, at dette ikke var holdbart på længere sigt. Jeg mener, det er det første skridt til, at vi nu i kraft af den differentierede afgift og den øgede afgift fremmer genanvendelsen og fremmer energi frem for den endeløse deponering. Der ligger jo i handlingsplanen både for renere teknologi og for genanvendelse planerne til den længere sigt, som Folketinget fik i juni måned, så jeg har svært ved at se, hvad det egentlig er, der ikke er holdbart på længere sigt. Jeg synes, vi her har taget fat i de rigtige håndtag, differentieringen, forhøjelsen, mulighederne for at påvirke affaldsavgiften ved ikke at anvende affaldssystemet, tilbagetagningsaftalerne, som også betyder, at de omkostninger, man påvirker samfundet med i dag, vender tilbage til industrien igennem tilbagetagningsaftalerne, igennem handlingsplanerne for renere teknologi og den fortsatte bevilling til udvikling af metoder til at undgå deponering, altså mere genanvendelse, reinkarnering, recykling. Så jeg synes nok, at vi har de rigtige værktøjer, men jeg er selvfølgelig altid interesseret i at blive belært af fru Lone Dybkjær og høre nærmere om, hvad det er vi mangler, for så skal vi da sandelig have det med.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Det var nu ikke en kort bemærkning, jeg bad om, det var et indlæg i anden runde, men jeg tror, det bliver så kort, at det udmærket kan komme ind under korte bemærkninger.